របាំអប្សរា

របាំអប្សរា

រៀបរៀងដោយក្រសួងអប់រំយុវជន និងកីឡា

និងបណ្ណាល័យអង្គការសន្តិស្ម័គ្រចិត្ត (SVA)

គូររូបដោយលោក ហ៊ឹ ចិន្តា

រក្សាសិទ្ធិដោយ អង្គការសន្តិស្ម័គ្រចិត្ត (SVA)

បោះពុម្ពឆ្នាំ២០០៦

របាំអប្សរា

បោះពុម្ពផ្សាយដោយអង្គការសន្តិស្ម័គ្រចិត្ត (SVA)

បោះពុម្ពដោយបណ្ណាល័យអង្គការ SVA

វិចិត្រូបភាពដោយ លោក ហ៊ុ ចិន្តា

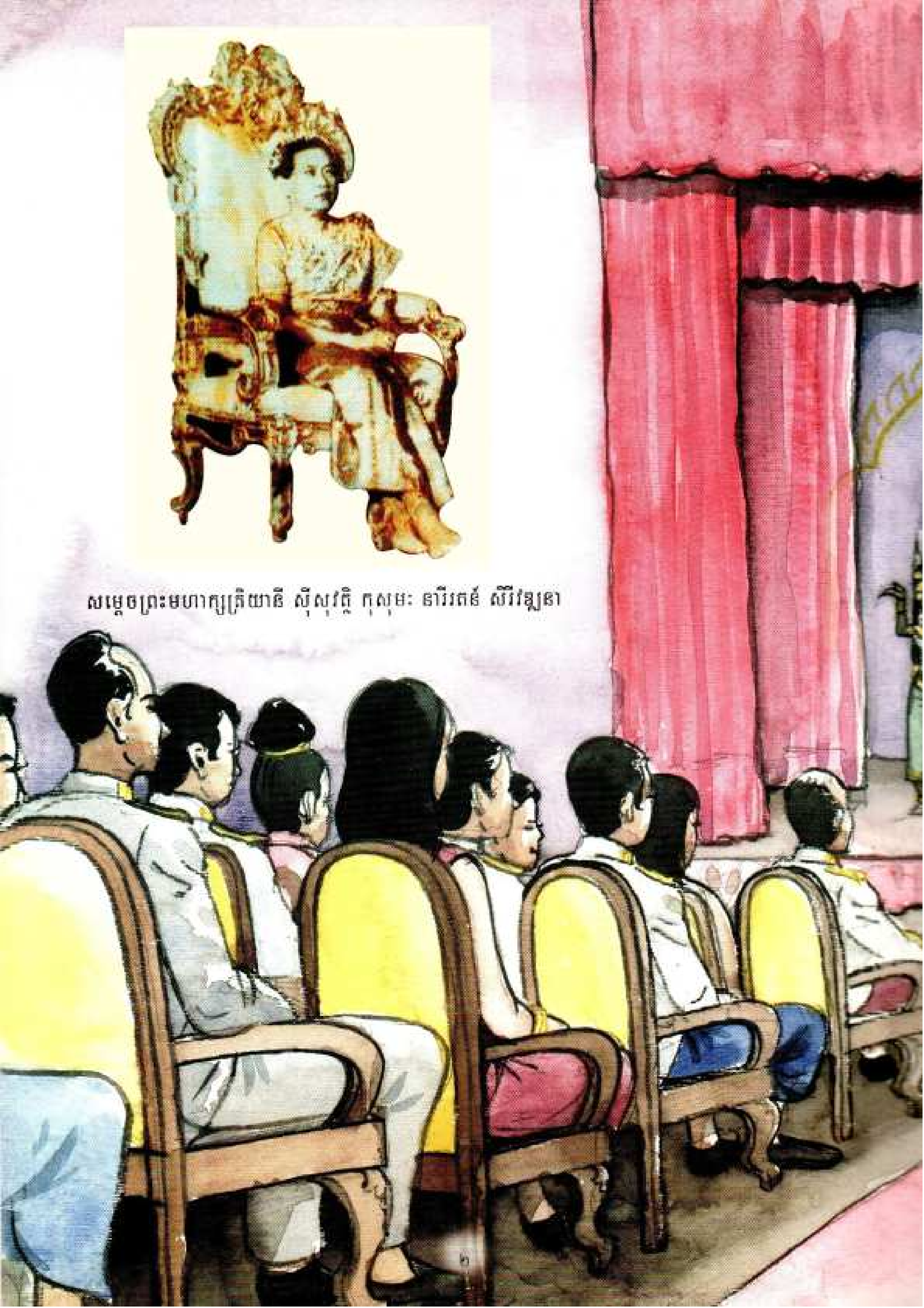

សម្តេចព្រះមហាក្សត្រិយានី ស៊ីសុវត្ថិ កុសុមៈ នារីរ័តន៍ សិរីវឌ្ឍនា

របាំបុរាណខ្មែរ មានដើមកំណើតរាប់ពាន់ឆ្នាំមកហើយ ដូចជា របាំមណីមេខលា សុវណ្ណមច្ឆា ទេពមនោរម្យជាដើម ។ ប៉ុន្តែ របាំអប្សរា ដែលស្ថិតនៅក្នុងរបាំបុរាណដែរនោះ ទើបតែបានបង្កើតឡើង ក្នុងអំឡុងឆ្នាំ ៥០ នៃសតវត្សទី ២០ ដោយស្នាព្រះហស្តសម្តេចព្រះមហាក្សត្រិយានី ស៊ីសុវត្ថិ កុសុមៈ នារីរតន៍ សិរីវឌ្ឍនា ។

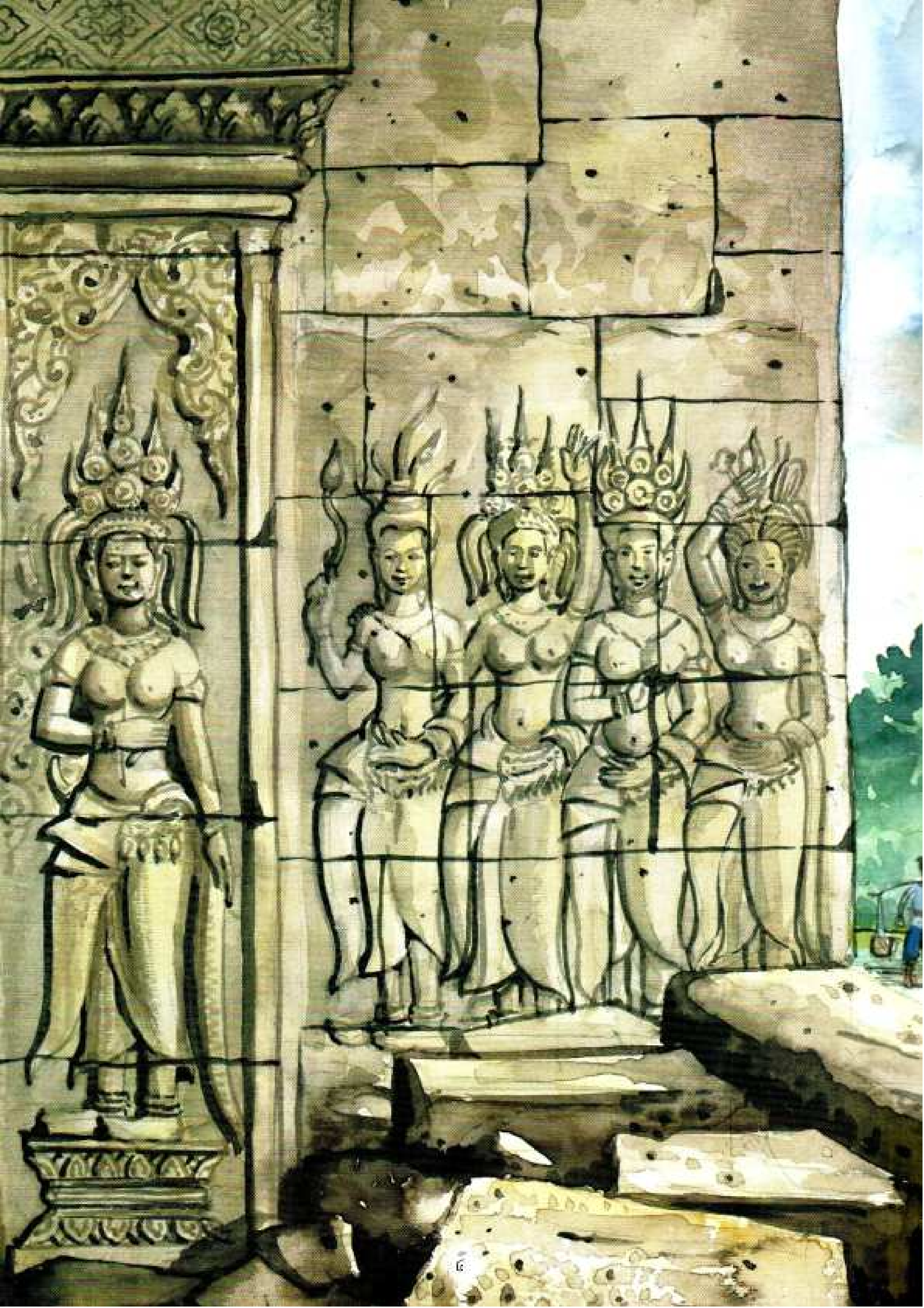

អប្សរាជាស្ត្រីនៅស្ថានសួគ៌ដែលមានរូបសម្បត្តិល្អស្រស់ ។ នៅស្ទើរគ្រប់ប្រាសាទ ពិសេសប្រាសាទអង្គរវត្ត គេបានឆ្លាក់រូបអប្សរាប្រមាណជាង ១ ០០០ ដែលមានការតុបតែងកាយផ្សេងៗគ្នាទាំងអស់ ។ ប៉ុន្តែតាមសៀវភៅរបស់លោកម៉ាសូម៉ូតុ អៃអ៊ិធិ មានចំណងជើងថា ម៉េហ្គុមិហ្គុនប៊ុ ថាមានរហូតដល់ជាង ២ ០០០ អប្សរា ។

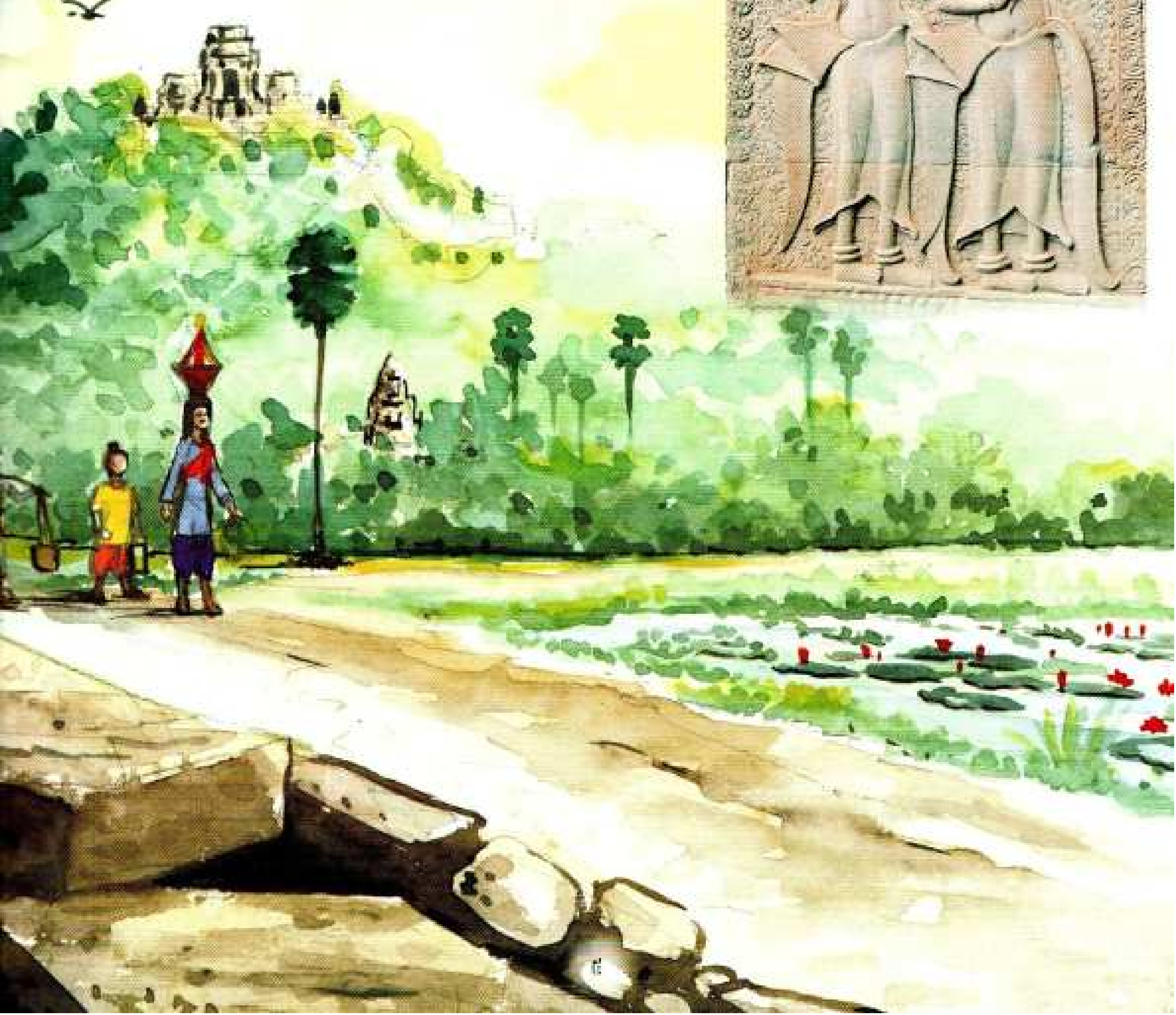

នាងអប្សរាមានភារកិច្ចរាំថ្វាយអាទិទេព ដើម្បីសុំសេចក្ដីសុខសប្បាយ ដល់ប្រជារាស្ត្រ និងប្រទេសជាតិ ។

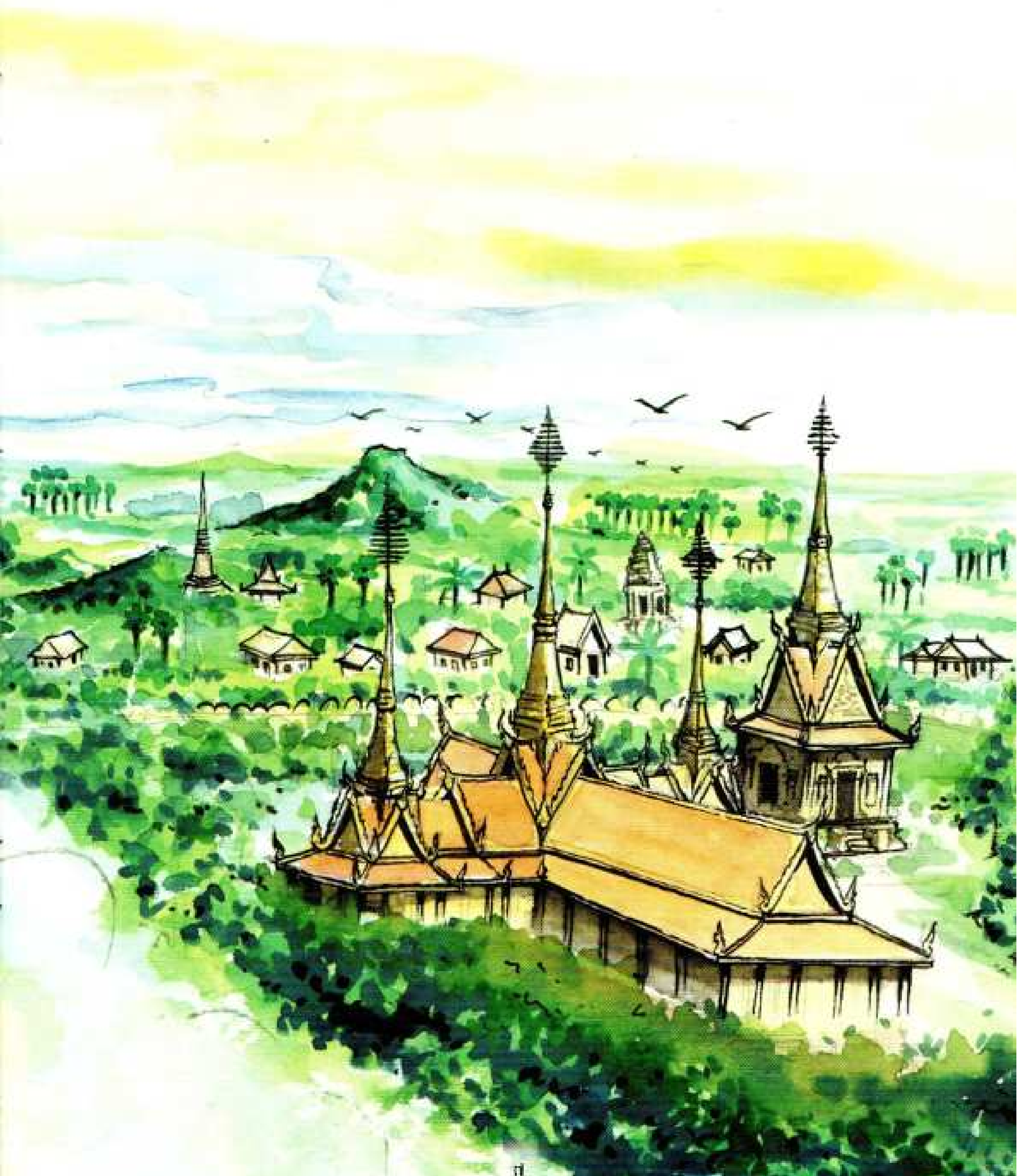

ចំលាក់រឿង " កូរសមុទ្រទឹកដោះ " នៅជញ្ជាំងប្រាសាទអង្គរវត្ត ខាងកើតឆៀងខាងត្បូង

មានរឿងនិទានថា អប្សរាកើតចេញពីការកូរសមុទ្រទឹកដោះរវាងពួកយក្ស និងទេវតាដើម្បីចំរាញ់យកទឹកអម្រឹតដែលផឹកទៅមិនស្លាប់មានជីវិតស្ថិតស្ថេរជារៀងរហូត ។ រឿងនេះមានឆ្លាក់លើជញ្ជាំងប្រាសាទនានាពិសេសនៅប្រាសាទអង្គរវត្តថែវជាន់ទីមួយ ផ្នែកខាងកើត ។ ចំលាក់រឿងនេះមានប្រវែង៤៩ម៉ែត្រកន្លះ ។ នៅខាងលើផ្ទាំងចំលាក់ទាញនាគ យើងឃើញមានលេចចេញរូបនាងអប្សរាជាច្រើន ។ ចំណែក នៅប្រាសាទបាយ័ន មុខខ្លោងទ្វារចូល មានរូបចំលាក់ជាពីរជួរដែលម្ខាងជាពួកទេវតា និងម្ខាងទៀតជាពួកយក្ខ កំពុងទាញនាគក្នុងរឿងកូរសមុទ្រទឹកដោះដែរ ។

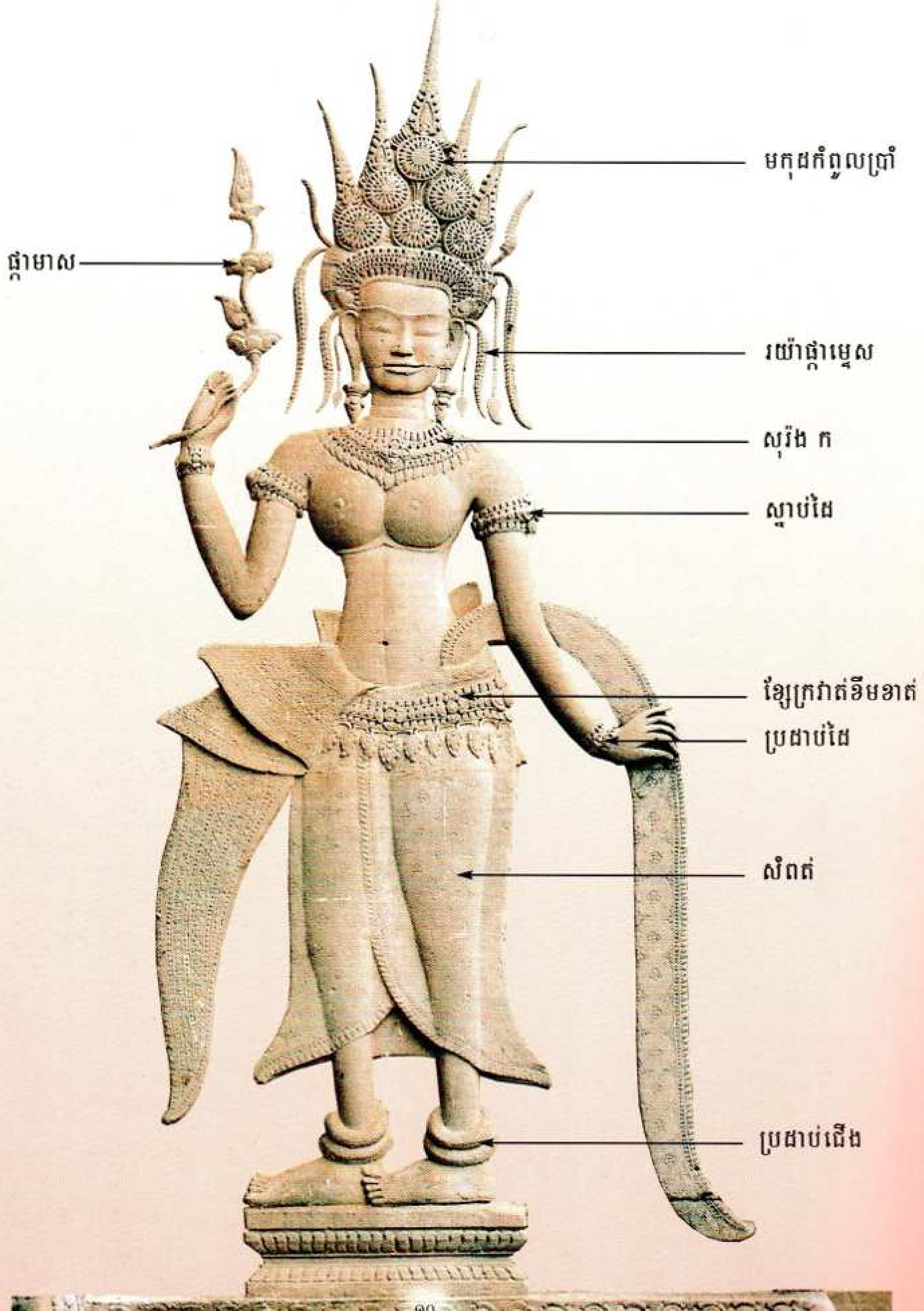
មកុដកំពូលប្រាំ
ផ្កាមាស
រយ៉ាផ្កាម្ទេស
សុរ៉ង ក
ស្មាប់ដៃ
ខ្សែក្រវាត់ទឹមខាត់
ប្រដាប់ដៃ
សំពត់
ប្រដាប់ជើង

គំនិតនៃការបង្កើតរបាំអប្សរា គឺយកតាមលំនាំនៃចំលាក់នៅតាមប្រាសាទ ពិសេសគឺការតុបតែងកាយ ។

ភ្លេងពិណពាទ្យបន្លឺឡើង អ្នករបាំចេញមករាំយ៉ាងទន់ភ្លន់តាមក្បាច់ផ្សេងៗដែលជាកាយវិការតំណាងពាក្យសំដី ។

ចំរៀងរបាំអប្សរា

“ ថ្ងៃនេះប្អូនសប្បាយក្នុងចិន្តា យើញជាតិបុប្ផាដុះក្នុងសួន ។
នឹងធ្វើបូជា ច្រើនចំនួន ដាក់ជិតខាងខ្លួនទិសយនា ។
បើអ្នកពេញចិត្តចេតនា យើងនឹងអោយបុប្ផាភ្លងនេះអើយ ។”

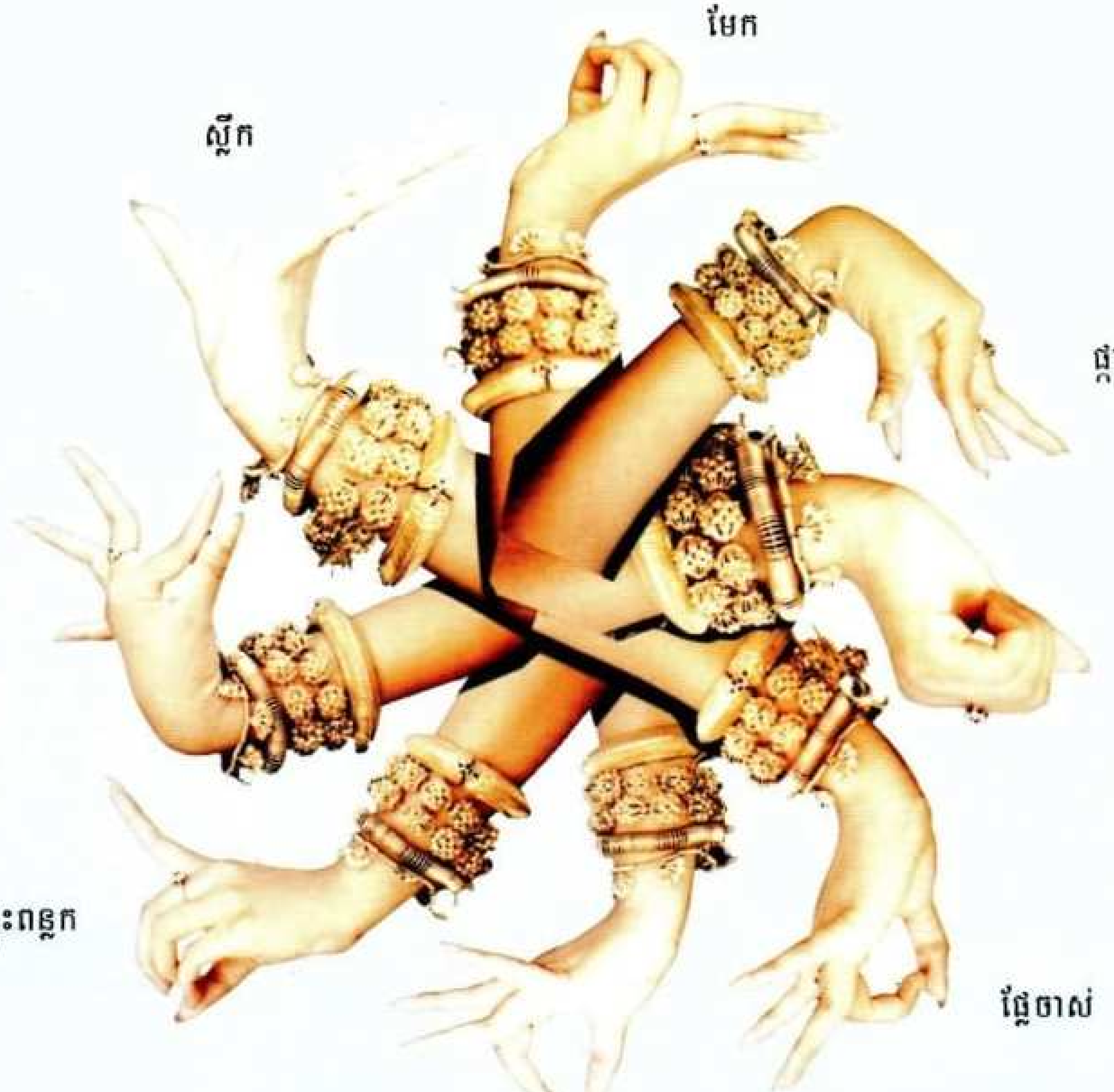

ដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅ **របាំខ្មែរ** របស់អ្នកនិពន្ធ **ពេជ្រ ទុំក្រវិល**

- ប្រើម្រាមចង្អុលតែមួយនេះមានន័យថា ចង្អុលបង្ហាញប្រាប់ រាយរ៉ាប់ ។
- កាយវិការជីបម្រាមទាំងប្រាំនេះ មានន័យថា ផ្កា ។

ច្រៀងបន្ត ៖

“ ដល់សួននួនល្អង នាំភីលៀង នួននាងទតសួន ជាកំសាន្ត ។
ភីលៀងបេះផ្កា ថ្វាយយោវមាល្យ កំសាន្តហឫទ័យ ក្នុងសួនច្បារ ។
បុប្ផជាតិឃ្លាតធ្លាក់ សួគ៌វិមាន ចិន្តាស្មានមេត្រី ដោយក្តីស្ម័គ្រ ។”

• កាយវិការជីបម្រាមពីរ ហើយប្រើដៃម្ខាងទៀតទ្រ នេះមានន័យថា បេះ ឬកាច់ផ្កា

• តួឯកស្លៀកពាក់សប្រើកាយវិការកាន់ផ្កា មកដាក់ជិតច្រមុះ នេះមានន័យថា ហើប ឬហិតផ្កា ។

ច្រៀងបន្ត ៖

« ក្រងពុលជាវិយោល ជរសំយុង វិជ្ជូលប្រុងក្រងជាសង្វារពាក់ ។
វ័ត្ននរីមានឆោម វិល័យលក្ខណ៍ អាចទាញទាក់ចិត្តប្រុស ផក់ជាប់អើយ ។ »

ក្រោយពីដើរកំសាន្តក្នុងសួនច្បារហើយ នាងអប្សរាបានគោរពលាដោយលើកដៃសំពះ ។ ក្នុងរបាំបុរាណខ្មែរ ការចាប់ផ្តើម និងការបញ្ចប់តែងសំដែងគារវកិច្ចដោយលើកដៃសំពះតាមលំដាប់ថ្នាក់ចំពោះអ្នកទស្សនា ។

ក្រោយពីធ្វើគារវកិច្ច ជំរាបលារួចហើយ នាងអប្សរា និងភីលៀង នាំគ្នាវិលទៅកាន់ទីស្ថានវិញ ។ នាងអប្សរាប្រើកាយវិការលើកដៃ និងជើងនេះមានន័យថា នាងត្រៀមលក្ខណៈហោះទៅកាន់ឋានសួគ៌វិញ ។ នាងអប្សរារាំពត់ពេនតាមចង្វាក់ភ្លេងរន្ទើន ក្នុងន័យបង្ហាញការហោះហើរឆ្លងកាត់ពពកដល់ទីឋានសួគ៌ដ៏សែនមនោរម្យ ។

អ្នកទស្សនាតែងនឹកគិតដល់អតីតកាលដ៏ពិសេស ស្ញើចសរសើរបុព្វបុរសខ្មែរដែលមានបញ្ញាញាណដ៏កំពូល ក្នុងការបង្កើតរបាំអប្សរាទុកអោយកូនចៅ ។ របាំអប្សរាបានឆ្លុះបញ្ចាំងអោយឃើញពីអត្តសញ្ញាណនៃព្រលឹងវប្បធម៌ខ្មែរដែលមានចរិតទន់ភ្លន់រួសរាយ តែរឹងប៉ឹងនឹងនរម៉ឹងម៉ាត់ដូច្នេះ កូនខ្មែរគួរមានមោទនៈ និងគាំទ្រថែរក្សា ៕

xxxxxxx ចប់ xxxxxxx

រូបថតដកស្រង់ចេញពីសៀវភៅ **របាំព្រះរាជទ្រព្យ**

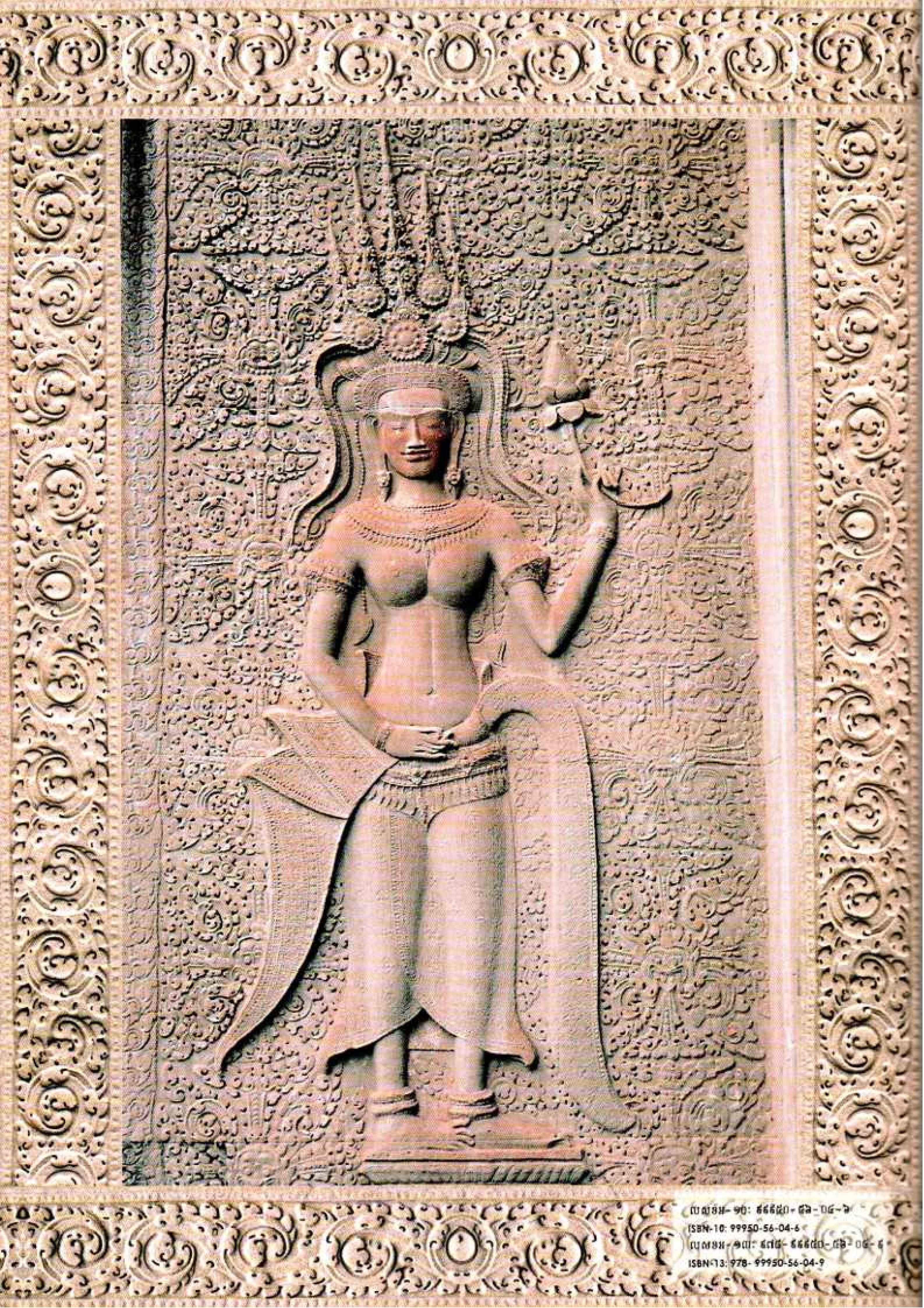

លេខអាយ-១០: ៩៩៩៥០-៥៦-០៤-៦
ISBN-10: 99950-56-04-6
លេខអាយ-១៣: ៩៧៨-៩៩៩៥០-៥៦-០៤-៩
ISBN-13: 978-99950-56-04-9